

Prof. Dr.-Ing. Dierk Schnitger

Nagy veszteség ért bennünket. 1999. október 22-én este elnökünk, Prof. Dr.-Ing. Dierk Schnitger tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Váratlan halála mindannyiunkat megdöbbentett és sokkolt. 1992 óta volt a DGZfP elnöke, éppen a harmadik hivatalos periódusának közepén tartott. Még annyi terve volt, amit a DGZfP érdekében tenni akart!

Szomorú, hogy ő, aki a Berlin-Adlershof-i székhelyért olyan hévvel szállt síkra, nem érheti meg a 2000-ben esedékes költözésünket az új képzési és kommunikációs központba.

Neve mindörökké egygé vált a roncsolásmentes vizsgálószemélyzet akkreditált vizsgáztatásának bevezetésével és a német roncsolásmentes vizsgáló egyesületek integrációjával, mely integráció az ő egyik fő célja volt.

Dierk Schnitger halála előtt három nappal együtt ünnepelte kollégáival és barátaival Dortmundban DGZfP-körben egykori elnökünk, Prof. H. J. Kopineck, 75. születésnapját. Az ünnepségen jól érezte magát, mivel szerették és tisztelték – egyszerűen jó hangulatban volt. Jóllehet, szervezete még nem dolgozta fel az időeltolódás okozta fáradalmakat, mivel csak előtte való nap tért vissza Phoenixből (USA), az ASNT őszi konferenciájáról. De hogy valójában hogyan is érezte magát, egyikünk sem tudta – talán még ő maga sem.

A DGZfP-munkatársaknak mindig jó főnöke volt; mindig volt érzéke ahhoz, hogy meghallja, ha valakinek problémája volt, mindig kész volt elfogadni a sajátjával ellenkező érveket is. A makacs ragaszkodás egy mások által hamisnak ítélt véleményhez ismeretlen volt Dierk Schnitger számára.

Természetesen voltak nézetkülönbségek, néha még hevesek is. De ez magától értetődik, ha valaki társadalmi érdekekért száll síkra, mint ahogy Dierk Schnitger tette egész életében. Ezeket a nézetkülönbségeket azonban soha, senkinek nem vetette a szemére.

Az 1999. december 15-én, 65. születésnapján ment volna nyugdíjba, mint a BAM VIII. 3. Tagozat – a roncsolásmentes anyagvizsgálat és értékelés sugárzási technológiákkal – igazgatója és professzora. Egyrészt már előre örült annak, hogy végre több ideje lesz a családjá, különösen az unokák számára, másrészt nem titkolta, hogy hiányozni fog neki a rendszeres munka. A munka, mely mindig meghatározó tényező volt az életében, melynek minden személyes ügyet alárendelt és sohasem kímélte magát.

A legnagyobb dolog életében, melyre joggal volt büszke, az Európai Roncsolásmentes Vizsgáló Föderáció, az EFNDT megalapítása és elindítása volt, melynek 1998. májusa óta az elnöki feladatait látta el. A demokrácia iránti erős igénye, liberalizmusa és a másként gondolkodók és a más életstílusú emberekkel szembeni mindenfajta előítéletmentessége tette őt ennek a hivatalnak a követendő példájává, melyet erővel, lelkesedéssel és szenvedéllyel töltött meg. Talán erején felül? A Párizsban megtartandó EFNDT közgyűlés előkészítésének a közepén szíve megtagadta az együttműködést.

Szívvél-lélekkel európai volt! Szellemiségét hagyta örökül, követendő példaként.

Eddigi életemben el tudtam kerülni, hogy nekrológot írjak. Nehéz volt, de mindig találtam valakit, aki elvállalta, hogy megírja helyettem a nekem fájdalmasan nehéz mondatokat. Inkább az élőköt faggattam, mert azok megítélésnek érezték figyelmemet.

De most én állok a sor elején, gyászolva barátomat. Nekem kellene elmondanom, hogy ki is volt valójában. Nekem a barátom volt, mert elhitette velem, hogy fontos vagyok a számára. Tudom, hogy sok más emberrel is el tudta ezt hitetni, ezért még inkább becsültem. Most, halála alkalmából derült ki, hogy nagyon sok emberrel tudta ezt elhitetni, mert mindenki odafigyelt, mindenkivel törődött.

De nem csak a barátainak segített. Gondolom azok, akik előadásait hallgatták Egerben a roncsolásmentes anyagvizsgáló szemináriumokon, azok talán nem is vették észre, hogy mennyit segített. Amennyit, hogy korlátaink miatt nem is tudtuk mind elfogadni... De Ő, mint egy jó baráthoz illik, ezt is megértette.

Számomra nemcsak barát volt, hanem az európai ember. Pontosabban, az Európai. Szakmai kérdésekben is tudott európai módon gondolkodni és cselekedni. Ezt legjobban a EFNDT szükségességének felismerésében és megszervezésében mutatta meg. Mindig büszke leszek rá, hogy az EFNDT létrehozásában én is segíthettem neki.

Nagyon hitt benne és a maga területén sokat tett Európa egységéért. Azt jósolta, hogy 2002-ben mi, magyarok is az Európai Unió tagjai leszünk. Azt vallotta, hogy a közép- és kelet-európai országok csatlakozásáért a Nyugatnak sokat kell segítenie, és nem elsősorban pénzzel. Nagy veszteség számunkra, hogy Tőle már nem kaphatunk segítséget.

Tudom, hogy barátom a jövőben is mindig mellettem lesz, és amikor kell, majd megint segít. Ezért nekem mégsem kell most nekrológot írnom. Amit mások írtak, az álljon itt az enyém helyett ...

Fücsök Ferenc

A DGZfP elnöksége és ügyvezetői

A DGZfP tanácsa

A DGZfP munkatársai